

mig at se, med hvor megen Dygtighed og Energi Udvalget er gaaet frem ved Behandlingen af de forskellige Spørgsmaal, baade dem, det har indstillet til Vedtagelse som Ændringsforslag, og de Spørgsmaal, som det kun har berørt i Betænkningen. Herom erklærer Udvalget sig i Betænkningen i følgende Vendinger: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Omordning af Pensionsvæsenet har Udvalget følt sig ganske afmægtigt“. Der er altsaa dog Grænser for, hvad Udvalget har kunnet udrette, og jeg erkender med Udvalget, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at ordne, fordi det er saa indviklet, og fordi Forholdene ere ordnede forskelligt ved de forskellige Lodserier, men derfor har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til en af Lovens Bestemmelser, som gaar ud paa at danne et Pensionsraad, ved Hjælp af hvilket jeg haaber, at det med Tiden skal lykkes Marineministeriet at finde ud af den Labyrinth, som hedder Lodsvæsenets Pensionsvæsen, og komme til en anden Ordning end den, vi have i dette Øjeblik. Men det fører meget let til et større Krav til Statskassen, vi faa nu se, hvor stort et saadant Krav vil blive. Men alle disse Spørgsmaal ville naturligt komme under Overvejelse, naar der skal foretages en Revision af de Bestemmelser, som blive vedtagne ved denne Lov, som den nu vedtages af Rigsdagen.

Jeg slutter med en Tak til Udvalget for dets dygtige og ihærdige Arbejde, og jeg udtaler min Glæde over, at det er lykkedes Udvalget at komme til Enighed i denne i og for sig vanskelige Sag, efter at Udvalget er gaaet udenfor Rammen af det Lovforslag, jeg har indbragt, og optaget Spørgsmaal, som i og for sig ere ret vanskelige. Jeg anbefaler Udvalgets Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Ordføreren (Birch): Maa jeg takke den højtærede Minister for de venlige Udtalelser, han fremkom med, og fordi Ministeren har kunnet modtage samtlige de Ændringsforslag, som Udvalget har foreslaaet. Jeg ønsker kun endnu at sige til Ministeren efter de venlige Ord, at jeg ikke har bebrejdet Ministeren, at der er foretaget Ændringer med Hensyn til Farvandslodning, tværtimod, jeg refererede kun det Punkt. Jeg har her, som helt igennem i mit Foredrag, afholdt mig fra at drage Konklusioner. Jeg har kun refereret, og i dette Forhold paapegede jeg udtrykkeligt, at Ministeren søger sin Bemyndigelse i § 1,

men fremhævede, at man fra Modpartens Side paastod, at § 52 og dens Tilblivelseshistorie burde komme med i Betragtning.

Til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) vil jeg sige det samme: Jeg har ikke opkastet mig til Dommer, jeg har kun refereret, og jeg maa paa det allerskarpeste tilbagevise Beskyldningen for, at jeg skulde være optraadt illoyalt. Aftalen i Underudvalget eller i Udvalget har været, at vi skulde omtale Sagen rent objektivt, og jeg vil hævde, at jeg har ikke paa et eneste Punkt undladt at referere objektivt, og det vil bedst fremgaa deraf, at det ærede Medlem fra Helsingør ikke har fundet Anledning til at korrigere et eneste Ord. Naar det ærede Medlem da er kommen i Ekstase og til Dels har smittet det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), ligger det i, at disse faktiske Forhold ere af en saadan Natur, at det ikke udkræves, at man skal drage Konklusioner, de tale for sig selv. Jeg tilbageviser paa det bestemteste Beskyldningen for Illoyalitet. Det har været min Pligt som Ordfører, efter at vi have gjort et, som Ministeren anerkendte, stort Arbejde i denne Sag, at referere, hvilke Oplysninger der har foreligget for Udvalget. Sagen skal frem til Revision inden den 1. Januar 1915, og det er Udvalgets og dets Ordførers Pligt at fastslaa de Oplysninger, som foreligge nu, men som muligvis ere borte inden den 1. Januar 1915. Jeg vil paa det bestemteste hævde, at mit Ordførerskab har været holdt rent objektivt, og jeg vil tillade mig at henvisse til den Gengivelse af mine Udtalelser, som maatte fremkomme i Fortrykket.

Christian Rasmussen: Jeg kan naturligvis godt forstaa, at den ærede Ordfører (Birch) protesterer mod mine Udtalelser, men det gør ærligt talt ikke hans Stilling bedre. Jeg tror, at han hellere skulde lægge sig efter, naar der for Fremtiden betros ham et Ordførerskab, at udføre det paa en saadan Maade, at de Medlemmer, som have været med til at vælge ham til Ordfører, nogenlunde kunne stole paa ham. Det har jeg altsaa ikke kunnet i dette Tilfælde. Det nytter ikke, at den ærede Ordfører staar og fortæller, at han ikke har opkastet sig til Dommer, og at han har refereret rent objektivt. Den ærede Ordfører har netop i sine Udtalelser opkastet sig til Dommer, han har med Flid faaet alt det frem, som han ikke kunde faa frem i Betænkningen. Jeg kan ikke her fortælle, hvad der er gaaet for sig i